

Fény sugar

Evangéliumi hitebresztő és hitemélyítő folyóirat

Felelős szerkesztő és kiadó: Zulauf Henrik evangélikus lelkész. — Laptulajdonos: Fébeni Evangélikus Diakonissza Egyesület. Kiadóhivatal: Budapest, I., Hidegkúti-út 123/a. — Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ára a „Kis Harang” gyermeklappal együtt: félévre 2 P. 25 fill., többes küldésnél 2 P. Egyes szám ára 20 fill. —

EGYHÁZLÁTOGATÁS.

Nem esperesi avagy püspöki egyházlátogatásról van szó, amikor is ezen illetékes egyházi vezető férfiak egy-egy gyülekezetet felkeresnek, betekintenek a lelkész munkájába s a hívek gyülekezeti életébe, munkát és életet számonkérnek, esetleg véleményt, talán bírálatot is mondanak, azután elmennek, a munka és az élet pedig — sokszor marad a régi.

Isten egyházlátogatására gondolok most. Az Egyház az Istené. Isten meglátogatja az Egyházat, hogy mássá ne legyen, mint aminek lennie kell, vagy ha mássá lett, helyreállítsa. Isten nem engedi, hogy Egyházának a lényege végleg elsikkadjon...

Ezért Isten egyházlátogatása nem egyszer »bűnök meglátogatása«, ami a bűnök megítélését jelenti. A Sinai pusztában így látogatta meg az aranyborjut körülzáró népét (II. Móz. 32:34). Isten ószövetségi népe sok hasonló látogatást élt meg a próféták idején. Bűn és bűnhődés karöltve járt. Az újszövetségi nép, Krisztus Egyháza sem térhet ki Istenének ilyen meglátogatása elől. Ne is akarjon kitérni, mert ha akarna, halálát akarná. Isten egyházlátogatása, ha bűntéssel jár is, megújulást hoz és ezzel életet.

A reformáció Isten »látogatásának napja«. Az élő Isten hatalmasan hallatta szavát. E szó ítélet volt az idegen istenek, az aranyborjú, az Ember imádása miatt — az egyház felett. És az ítéletből kegyelem áradt. Az egyházban feláramlott az Egyház. Evangéliumi keresztyének szívük, ajkuk, éltük hálájával áldoznak az egyházlátogató, büntető, kegyelmesen megújító Úrnak.

És ma is várjuk Isten egyházlátogatását. Amikor ébredésektől, megmozdulásoktól, mozgalmaktól, munkáktól hangos, túlhangos az egyház, várjuk, hogy az Úr jöjjön, keresse meg rajtunk a bűnöket, alázzon meg bennünket — nem szégyeljük! — adjon az egyházban Egyházat, igaz krisztus-hívó közösséget.

Z. H.

A nagyváros kellős közepében, élénk-forgalmú utca sarkán 5—10 ember csoportosul. Hamarosan vagy százza emelkedik a számuk. »Mi történik itt?« — hangzott jobbról-balról a kíváncsi kérdezősködés. Magam is odamentem. A sarkon gépkocsiúzet hatalmas kirakata volt látható. En is megcsodáltam a minap a kiállított pompás autókat. De ma különleges látónivalói akadtak a nézőknek. Diákok, iparoslegények, meglelt férfiak szorongtak az ablak előtt. Dolgukra siető úgynökök elfeledkezve az üzletről, lélegzetvisszafojtva nézelődtek. És én — én is megálltam.

Két babérág között karcsú, különleges fémautó állt. Mellette tábla hirdette, hogy ez a versenykocsi rendkívüli teljesítőképességgel bír. Rekordidőt futott. Futott? Nem, ez már nem futás, de repülés volt. Ámulattal állapítottam meg magamban: a mai technika hatalmas vívmánya ez az autó. És mindig újabb és újabb teherkocsikat állítanak elő, melyeknek teljesítőképessége ámulatba ejti az embert.

S bár ilyen pompás, önmagát felülmúló gépeket készít az ember, gépeket, amelyek óriási erőt képesek kifejteni — nem hallottam még soha, hogy egyetlen gépnek annyi ereje volna, hogy csak egyetlen embert csupán egy bűnétől is szabaddá tehetne; egyetlen csüggedőnek új erőt, bátorságot adna; csak egyetlen elveszett emberi szívet megújítani tudna.

Milyen hatalmas erőt kellene mozgásba hozni ahhoz, hogy ilyen hatásokat érhecssünk el? Ha e világ minden technikai tudását egybefoglalnók is, nem volna elégséges ahhoz, hogy egy szegény, bűn és szenvedélyek által megkötözött emberi szívet ujjaformáljon. Honnan vevjük hát az erőt? Ahonnan Luther és a többi reformátor vette. Zakariás próféta azt mondja: »Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkeimmel! azt mondja a Seregeknek Ura.«

»Isten Lelke által!«

Nem különös-e, hogy a mi korunk, amely annyira rászorult az erőre, olyan keveset kutat az igazi erő, Isten ereje után?! Pedig ez az erő készen van. Mindenki számára készen van, aki megnyitja a szívet előtte. Jézus, aki az Isten jobbján ül, küldte el hozzánk az Ő Szentlelkét. Hozzánk! Tehozzád, a te szívedbe, a te életedbe, kedves Olvasóm, hogy lehess munkatérülete Isten erejének.

Isten nem angyalok, hanem megmentett bűnösök által szól a világhoz. Megmentett vámszedők és bűnösök által mozgatta meg Jézus a világot.

Vedd föl újra kalapácsod,
És szögezd ki tételid,
Nagyhitű hős! bajunk lássad,
S a porondra lépj megint!

Mint a szélvész, szálljon újra
Isten szent Igéje szét,
Észak-, dél-, kelet-, nyugatra
Hallják újra zengzetét.

Csalfa munka s hit bálványát
Zúzza össze a pöröly,
Hit, remény, szeretet lángját
Szentlélek élessze föl.

Luther, tételid szögezd te
Templomajtainkra föl,
Gyógyuljon meg népünk lelke
Isten szent Igéjétől.

Oberacker K. H.

Ford.: Vargha Gyuláné.

*****

Lutheri szavak.

† Nem segít barát, ha Isten nem barát;
de ha Ő barát, semmit sem jelent, ha
senki nem barát.

★

A lelkek üdvösségét illető dolgokban
semmit ne tanítsunk és el ne fogadjunk
Isten Igéjén kívül.

★

Krisztus mint ajándék táplálja a te
hitedet és tesz téged keresztyénné. De
Krisztus viszi véghez mint példakép a
te cselekedeteidet. Nem azok tesznek
téged keresztyénné, hanem azok származ-
nak tőled mint Krisztustól.

★

† Három dolog teszi a keresztyén életet:
a hit, a szeretet és a keresz.

★

† Intek és óvok mindenkit, hagyja az
okoskodást és ne csapongjon magasra,
nanem maradjon idelent a jászolnál és
a pólyánál, amelyikben Krisztus fekszik.

★

† A theológia legfőbb leckéje és tanul-
mánya: helyesen megismerni Krisztust.

★

† Csak arra ügyelj, mit tett Krisztus érted
és mindenekért, hogy azt is megtanuld,
mit tartozol te másokért megtenni.

Krisztus evangélioma Istennek hatalma minden hívőnek üdvösségére.

Reformációi ünnep Santalistánban.

Két skandináv misszionárius csodálatos munkát végzett Isten kegyelméből a múlt század második felében India őslakói, a szantálók között. Az 1884-es évi jelentésükben a szantál reformációi ünnepéről is beszámolnak.

Bőrresen misszionárius írja: »A mi szeretett szantáljaink sohasem hallottak még Lutherről. De most elmondtuk nekik röviden, mit végzett az Úr a nagy reformátor által. Az egész gyülekezet szívből örült a hallottaknak. Valóban áldott napunk volt. Délután még körülbelül 400 szantál gyülekezett össze egy csésze teára és baráti beszélgetésre. Néhány örömteli órát éltünk így át. Csak naplementekor oszoltunk szét. Valóban csodálatos volt, ahogyan pl. a mi derék »Surdsi«-nk (főnökünk) kitárta szíve háláját, dicséretét az Úr előtt, amiért bennünket a római szolgásgától és tévelygéstől kegyelmesen megszabadított. Mintha csak elejétől végig ismerte volna a reformáció történetét. Olyan bensőségesen könyörgött azért is, hogy mindaz, amit hallottak, intés legyen a szantál gyülekezetnek, hogy őrizkedjék minden tévelygéstől s a mi Urunk Megváltónk maga szabadítsa meg a gonosztól!

Ebből is látható, milyen nagyot cselekedett már az Úr Jézus ezzel a néppel. Néhány éve még a bűn mocsarába merült, most pedig ott jár Orcájának világosságában. Ha valaki látni akarja Istennek napjainkban véghezvitt csodáit, csak jöjjön ide és lásson!»

Bizonyságok fellege.

Kétezer éve él Krisztus gyülekezete ebben a világban! Valóban nagy idő! Mély nyomokat hagyott a történelemben. A keresztyén művészet hatalmas emlékei hangosan, diadalmasan hirdetik, mit jelenthet Krisztus egy emberi léleknek. Akár Bach zenéjébe, akár egy Ajtói Dürer-kép nézésébe merülünk el... a dómok, Bibliák, énekeskönyvek, fészületek mind Krisztus gyülekezetének a bizonyságtételét visszhangozzák. Ebbe a zengő karba beleolvad Krisztus minden egyes tanítványának a hangja, bármikor élt. Bizonyságok egész fellege! Mind azt hirdetik, hogy mit cselekedett velük Jézus.

Ott zeng-e a mi hangunk ebben a csodálatos karban?

„Az Ige köszalként megáll.“

1937-ben egyedül a »Brit és Külföldi Bibliatársulat« 535.000 példányban terjesztette a Bibliát. 45.000 példánnyal több fogyott el, mint az előző évben.

Ugyancsak 1937-ben adta ki a »Brit és Külföldi Bibliatársulat« az 1000. bibliafiórtást. A Belga Kongó területén készült ez.

Kínában egy keresztyén asszonynak a háborús zavarok miatt menekülnie kellett. Azt írja levelében: »De a Bibliát, melyet a múlt évben fiam esküvőjére adtak, megmentettük és magunkkal hoztuk.«

Fogoly lelkész mondta a rabtársának, amikor a rendesnél hosszabb ideig kellett az ételre várniok:

»Ezerszer szivesebben nélkülözöm az étel, mint a Bibliát.«

Fogolytársa túléli és bizonyágot tesz róla: »Tudjátok, hogyan töltötte utolsó napjait ez az ember? Egészen Isten Igéjében élt. Aki így hal, az él!«

A párisi világiállításon megnyílt »a Biblia háza« is. Nap mint nap egész éjfélig hihetetlenül sok ember látogatta. 28.000 Biblia fogyott ott el 237 nyelven.

Biblia a szállodában.

Egy szállodában Ujtestamentum feküdt az asztalon, amelynek első lapján ez állt: »A Bibliatársulat ajándéka.« Egy utazó azt írta alá: »Ez a könyv nem szállodába való«. Másvalaki így folytatta: »Isten drága Igéje mindenüvé való«. Egy hollandus pedig azt jegyezte be: »Ember ne ítélje az Isten Igéjét, mert Isten szava van hivatva arra, hogy megítélje, sőt elítélje az embert«. Atijama japán követ-ségi titkár azáltal tért meg, hogy szállodai szobájában Bibliát talált, abból olvasott és abban megtalálta az Urat.

Eredmény.

Jólmenő üzlet tulajdonosát megkérdezték egyszer, minek köszönheti hallatlanul nagy üzleti sikerét. Azt felelte rá: »A Bibliának! 45 év óta fekszik a Biblia az íróasztalomon. Milyen sokszor tartott már vissza kétes, lelkiismeretlen vállalkozástól! Amikor titkos, halk szavának engedtem, nem egyszer súlyos kártól és veszteségtől óvott meg. Azonkívül ismeretlen kereskedő emberek elé oda szoltam tenni a Bibliát s megkérdezem, miképpen vélekednek róla. Ha gúnyolódva felel a kérdésemre, tisztában voltam a tenni-valómmal: ilyen emberrel közösségem nem lehet. S Isten megáldott.«

Nov. 1. Róm. 8:1—17. I. Sám. 4:1—13. Ésaías 40:9—11. A próféta egybeolvadva látja Isten lényének két felséges, s szinte ellentétben látszó oldalát. Látja hatalmát, amellyel uralkodik és igazságot szolgáltat s látja gyöngéd szeretetét, amellyel lehajol a kicsinyekhez, a gyengékhez, föl-emeli, hordozza őket.

Nov. 2. Róm. 8:18—30. I. Sám. 9:14—27. Ésaías 40:12—25. Ezekben a versekben Istennek mindenekfölött való nagysága és fensége van kiemelve. Erről sohasem szabad megfélekednünk. Bármilyen gyermeki viszonyban vagyunk is vele, mindig éreznünk kell semmisségünket Őelőtte.

Nov. 3. Róm. 8:31—39. I. Sám. 10:1—16. Ésaías 46:26—31. A próféta nem késik Isten nagyságának és hatalmának feltűnése után reámutatni az Ur gyöngéd szeretetére is. Épen a megfáradottak, az erőtelenen tapasztalhatják ezt legjobban. Nem emberi erő tart bennünket, hanem az Urba vetett bizalom.

Nov. 4. Róm. 9:1—13. Péld. 24:14—20. Ésaías 42:1—12. Milyen világos szemekkel látja és rajzolja meg a próféta az eljövendő Krisztus képét. Minden vonásban ráismerhetünk s az újtestamentomi szentíró is Őbené látja a prófécia beteljesedését. (Máté 12:17—21.)

Nov. 5. Máté 18:21—35. Fil. 1:3—11. Luk. 9:57—62. Zsid. 13:1—9. Ésaías 43:1—7. Izraelnek, a választott népnek szólnak ezek a biztatások, ezek az ígéretek. De épen úgy szólnak a lelki Izraelnek is, a mai hívő keresztyéneknek. Aki elfogadja a Megváltót, aki megérti Isten személyes hívását, amellyel őt nevének szólítja, az mind számíthat az Ő segítségére, tűzön-vízen keresztül.

Nov. 6. Róm. 9:14—33. Zsolt. 104. Ésaías 43:14—25. Hányszor megújul az Urnak kegyelme az Ő választottainak életében? Izraelt csodálatos módon kimentette az egyiptomi rabságból s az mégis milyen hamar megfélekedett a jótétéményekről, a segítségéről. S ime, az Ur szeretete nem lankadt meg, sőt újra, meg újra megújul.

Nov. 7. Róm. 10:1—15. I. Sám. 10:17—27. Ésaías 44:1—5. Az ember lelke épen úgy tud éhezni és szomjúhozni, mint a teste. Az Ur tudja ezt, s kész az éhező és szomjazó lelket megelégtíteni. Csak keresse meg a lélek az igazi forrást.

Nov. 8. Róm. 10:16—21. I. Sám. 12:1—13. Ésaías 44:6—20. A pogányok nyomorúságos helyzetének és lelkiállapotának leírása, fájdalom, nemcsak abban az időben volt találó, hanem ma is megfelel

ültem már a külmiszi-terén, de még mennyi van hátra!

Nov. 9. Róm. 11:1—10. I. Sám. 12:14—25. Ésaías 44:21—28. Nagy megaláztatás Izrael népére, hogy Isten a pogány Ezirust választja ki arra, hogy a rombadőlt jeruzsálemi templomot újra helyreállítsa s a népet a fogságból kiszabadítsa. Ebből is látjuk, hogy Istennél nem a nép, a faj számít, hanem az engedelmes szív.

Nov. 10. Róm. 11:11—24. I. Sám. 13:1—14. Ésaías 45:22—25. »Térjetek énhozzám!« ez volt Isten szava az eltévelyedett Izraelhez s ez az Ő szava ma is minden tévelygő lélekhez. Aki meghallja a hívást és megtér, az nem szégyenül meg, mert Jézusban mindent megtalál.

Nov. 11. Róm. 11:25—36. Zsolt. 85:9—14. Ésaías 48:17—22. Békessége csak annak van, aki figyelmez Isten parancsolatára és engedelmeskedik nekik. Az Isten nélkül élők sokszor azt állítják ugyan, hogy békességük van, de az ilyenek vagy másokat akarnak elámitani, vagy önmagukat ámitják. Mert a békességnek elsősorban Istennel való békességnek kell lennie, s ezt csak bűnbánat és bűnbocsánat útján érhetjük el.

Nov. 12. Máté 22:15—22. Fil. 3:17—21. Máté 10:24—33. I. Tim. 4:4—11. Ésaías 49:1—16. Az Ur úgy készíti el a maga eszközeit, mint fényes nyilvesszöket, amelyeket mindaddig tegzében tart elrejtve, míg használni nem akarja őket. Egy-egy ilyen eszköz néha sokáig azt hiszi, míg a várakozás és előkészület ideje tart, hogy ő semmirre sem használható. Pedig az Ur, mikor eljő annak ideje, előveszi és kilövi a nyilvesszót.

Nov. 13. Róm. 12:1—16. Zsolt. 105:1—15. Ésaías 50:4—11. A Messiásra reámutató prófécia ez. Ráismerhetünk a 4—7. versekben az Ur Jézus szenvedő alakjára. De ráismerhetünk a többi versben az erős, a hatalmas, a győzelmes Krisztusra.

Nov. 14. Róm. 12:17—21. I. Sám. 14:1—15. Ésaías 51:9—16. Hatalmas biztatás ez Isten népe számára! Vigasztalója, megörvendezettetője, erőssége Ő mindazoknak, akik az Ő váltóságát elfogadják. Ezeknek nem kell félniök sem emberektől, azoknak haragjától, vagy nyomorgatásától, sem a tenger zúgó habjaitól, vagy a természeti világ más félelmes megnyilatkozásaitól, mert az Ur kezének árnyéka fedezi be őket s oltalmazza meg.

Nov. 15. Róm. 13:1—10. I. Sám. 15:1—9. Ésaías 52:7—12. Nincs nagyobb boldogság, mint örömet és békességet hirdetni a megszorodott, háborgó szíveknek. Boldogok azok, akiket Isten örállókká tett, hogy felemeljék szavukat s hirdessék Isten szabadítását.